

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0109/2014

14.2.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie tarczy antyrakietowej dla Europy oraz jej konsekwencji
politycznych i strategicznych
(2013/2170(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Sampo Terho

RR\1019537PL.doc

PE521.746v02-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA MNIEJSZOŚCI	6
OPINIA MNIEJSZOŚCI	7
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	8

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie tarczy antyrakietowej dla Europy oraz jej konsekwencji politycznych i strategicznych (2013/2170 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 42 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 222 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 24 i 42 ust. 2 TUE, art. 122 i 196 TFUE oraz 37. Deklarację odnoszącą się do art. 222 TFUE,
 - uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r. oraz sprawozdanie w sprawie jej wdrożenia zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 11–12 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając strategię bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej, zatwierdzoną przez Radę Europejską w dniach 25–26 marca 2010 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony,
 - uwzględniając strategiczną koncepcję obrony i bezpieczeństwa członków Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, przyjętą podczas szczytu NATO w Lizbonie w dniach 19–20 listopada 2010 r.,
 - uwzględniając deklarację ze szczytu w Chicago wydaną przez szefów państw i rządów uczestniczących w posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej w Chicago w dniu 20 maja 2012 r.,
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0109/2014),
- A. mając na uwadze, że kwestia obrony przed pociskami balistycznymi była już podnoszona w przeszłości, lecz stała się naprawdę aktualna w ostatnich latach ze względu na coraz liczniejsze zagrożenia związane z rozprzestrzenianiem broni jądrowej i innej broni masowego rażenia oraz rozprzestrzenianiem pocisków balistycznych, na które Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) i jej europejscy sojusznicy muszą być w stanie skutecznie odpowiedzieć;
- B. mając na uwadze, że obrona przed pociskami balistycznymi i innymi rodzajami rakiet może stanowić pozytywny element rozwojowy europejskiego bezpieczeństwa w kontekście szybkich zmian międzynarodowych ram bezpieczeństwa, ponieważ szereg państw i podmiotów niepaństwowych pracuje nad technologiami raketowymi i różnymi technologiami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi (CBRJ) zdolnymi dotrzeć do terytorium Europy;

- C. mając na uwadze, że NATO rozwija zdolność w dziedzinie obrony przed pociskami balistycznymi dla kontynuowania swojego podstawowego zadania wspólnej obrony w celu zapewnienia pełnego pokrycia i ochrony wszystkich społeczeństw, całego terytorium i wszystkich sił europejskich należących do NATO wobec rosnących zagrożeń stwarzanych przez rozprzestrzenianie pocisków balistycznych;
- D. mając na uwadze, że kluczowym wkładem USA w obronę przed pociskami balistycznymi jest potwierdzenie zaangażowania w sprawy NATO oraz bezpieczeństwo Europy i jej sojuszników, podkreśla znaczenie więzi transatlantyckiej, której towarzyszy sprzęt wojskowy już zainstalowany w Rumunii, a oczekiwany też w bliskiej przyszłości w Polsce;
- E. mając na uwadze, że wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony będzie rozwijana w pełnej komplementarności z NATO w uzgodnionych ramach strategicznego partnerstwa UE–NATO, co potwierdziła Rada Europejska w dniu 19 grudnia 2013 r.;
1. uważa, że wraz z rozwojem i wdrażaniem technologii obrony przed pociskami balistycznymi w bezpieczeństwo Europy wnoszona jest nowa dynamika, której konsekwencją jest konieczność uwzględniania przez państwa członkowskie skutków, jakie na ich własne bezpieczeństwo wywiera obrona przed pociskami balistycznymi;
 2. przypomina, że środki obrony przed pociskami balistycznymi NATO są rozwijane i opracowywane w celu chronienia państw należących do NATO przed potencjalnymi atakami przy użyciu pocisków balistycznych; wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel do kontynuowania strategicznego partnerstwa z NATO, uwzględniając kwestię obrony przed pociskami balistycznymi, co powinno doprowadzić do zadbania o pełny zakres i ochronę dla wszystkich państw członkowskich UE, unikając tym samym sytuacji, w której zapewniane im bezpieczeństwo byłoby w jakikolwiek sposób zróżnicowane;
 3. z zadowoleniem wita osiągnięcie tymczasowej zdolności przez system NATO obrony przed pociskami balistycznymi, który zapewni maksymalny zasięg i ochronę przed atakiem balistycznym możliwe w ramach dostępnych środków dla ludności, terytoriów i sił zbrojnych we wszystkich południowych krajach europejskich będących członkami NATO; przychylnie odnosi się też do celu zapewnienia do końca dekady pełnego zasięgu i ochrony państwom europejskim będącym członkami NATO;
 4. podkreśla, że inicjatywy UE, takie jak Pooling & Sharing, mogą okazać się pomocne przy wzmacnianiu współpracy państw członkowskich w ramach obrony przed pociskami balistycznymi, także w zakresie prowadzenia wspólnych prac badawczo-rozwojowych; w długookresowej perspektywie współpraca taka mogłaby przyczynić się również do dalszej konsolidacji europejskiego przemysłu obronnego;
 5. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, Komisję, Europejską Agencję Obrony i Radę do ujęcia kwestii obrony przed pociskami balistycznymi w przyszłych strategiach, analizach i białych księgach dotyczących bezpieczeństwa;
 6. podkreśla, że wskutek kryzysu finansowego i oszczędności budżetowych wykorzystuje się niewystarczającą ilość zasobów w celu utrzymania wystarczających możliwości

w zakresie obrony, co prowadzi do ograniczenia potencjału militarnego i przemysłowego UE;

7. podkreśla, że plan obrony przed pociskami balistycznymi NATO nie jest w żadnym wypadku wymierzony w Rosję oraz że NATO jest gotowe współpracować z Rosją w oparciu o założenie kompatybilności pomiędzy dwoma niezależnymi systemami obrony antyrakietowej, tj. systemem NATO obrony przed pociskami balistycznymi i systemem obronnym Rosji; podkreśla fakt, że mimo iż skuteczna współpraca z Rosją mogłaby przynieść wymierne korzyści, musi ona być prowadzona w oparciu o pełną wzajemność i przejrzystość, gdyż rosnące wzajemne zaufanie jest kluczowe dla stopniowego rozwijania takiej współpracy; zauważa w tym kontekście, że przesunięcie rosyjskich rakiet bliżej NATO i granic UE przynosi skutki odwrotne do zamierzonych;
8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich, Zgromadzeniu Parlamentarnemu NATO oraz Sekretarzowi Generalnemu NATO.

OPINIA MNIEJSZOŚCI

W sprawie tarczy antyrakietowej dla Europy oraz jej konsekwencji politycznych i strategicznych (2013/2170(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych, sprawozdawca: Sampo Terho

Opinia mniejszości złożona przez posłankę grupy Verts/ALE Tarję Cronberg

Sprawozdanie przychylnie odnosi się do projektu NATO dotyczącego obrony przed pociskami balistycznymi i nakłania UE, by się do tego projektu przyczyniła. Zmierza ono również do promowania idei łączenia systemu NATO dotyczącego obrony przed pociskami balistycznymi ze wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) UE.

Grupa Verts/ALE odrzuca to sprawozdanie, ponieważ próbuje ono:

- poprzeć zamysł likwidacji niepodzielności europejskiego bezpieczeństwa poprzez tworzenie różnych stref ochrony przed nadlatującymi pociskami;
- zignorować fakt, że ustanowienie przez NATO programu obrony przed pociskami balistycznymi wywołało nowy wyścig zbrojeń na szczeblu regionalnym, międzynarodowym, a także w przestrzeni kosmicznej, a w konsekwencji powoduje regionalną i ogólnoswiatową niestabilność i brak bezpieczeństwa;
- uprawomocnić szeroko zakrojone inwestycje finansowe i polityczne – w czasach kryzysu finansowego i gospodarczego – w system, którego technicznej wiarygodności nie dowiedziono;
- poprzeć projekt NATO dotyczący obrony przed pociskami balistycznymi, który może pochłonąć ponad 20 mld euro i tym samym zużyć skromne środki finansowe, które można byłoby lepiej zainwestować w rozbrojenie, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia, dyplomację oraz inne niemilitarne podejścia mające na celu poprawę bezpieczeństwa Europy, takie jak strefa bliskowschodnia wolna od broni masowego rażenia;
- zagrozić prowadzonemu obecnie procesowi Pooling & Sharing i przesunąć krytyczne zasoby WPBiO z zadań określonych w art. 42 TUE do programu obrony przed pociskami balistycznymi;
- promować sprzeczną politykę wobec Rosji, oferując jej ogólnie współpracę, jednak odmawiając jej włączenia w ramy systemu obrony przed pociskami balistycznymi, a następnie podkreślając zagrożenie, jakie stanowią (rosyjskie) pociski bliskiego zasięgu. Takie podejście może doprowadzić do problemów w przyszłych rozmowach dotyczących rozbrojenia jądrowego między USA a Rosją.

OPINIA MNIEJSZOŚCI

W sprawie projektu sprawozdania w sprawie tarczy antyrakietowej dla Europy oraz jej konsekwencji politycznych i strategicznych (2013/2170(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych, sprawozdawca: Sampo Terho

Opinia mniejszości złożona przez posłankę grupy GUE/NGL Sabine Lösing

W tym wyjątkowo kontrowersyjnym sprawozdaniu stwierdza się z jednej strony, że tarcza antyrakietowa jest *"bardzo kosztownym projektem"*, a z drugiej namawia się do jej budowy, twierdząc, że istnieją *"zasadnicze powody powstania tarczy antyrakietowej"*, nawet jeżeli tarcza *"może dawać złudne poczucie bezpieczeństwa"*. W sprawozdaniu podkreśla się zagrożenie ataku jądrowego (które *"jest tylko jednym z wielu"*).

Sprzeciwiamy się temu sprawozdaniu, ponieważ przedstawia ono błędny i sprzeczny obraz obecnej sytuacji i konfliktu wokół tarczy antyrakietowej/ tarczy obronnej/ podobnego programu, który ostrzega, że ograniczanie wydatków na obronność prowadzi do braku zdolności przemysłowej i wojskowej oraz opowiada się za kosztownym, nieskutecznym i ofensywnym systemem militarnym NATO.

Żądamy rezygnacji z jakichkolwiek planów budowy tarczy antyrakietowej, ponieważ taki system:

- może napędzić nowy wyścig zbrojeń i zmilitaryzować stosunki z Rosją i innymi państwami, przez co bardziej zagrozi mieszkańcom państw UE niż ich ochroni;
- alokuje w błędny sposób ogromne kwoty środków pieniężnych, które są pilnie potrzebne w dziedzinie wydatków społecznych, na pomoc rozwojową itd.

Domagamy się:

- radykalnego rozbrojenia (również w przypadku broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej) na szczeblu UE i na szczeblu światowym;
- utworzenia na Bliskim Wschodzie i w regionie śródziemnym strefy wolnej od broni masowego rażenia;
- nieprzeznaczenia środków z budżetu UE na cele wojskowe;
- prowadzenia wszystkich działań w ścisłej zgodności z Kartą Narodów Zjednoczonych i prawem międzynarodowym;
- ścisłego rozdzielenia UE od NATO (rozwiązania NATO).

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	11.2.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 39 - : 7 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Hiltrud Breyer, Elmar Brok, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Richard Howitt, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Marusya Lyubcheva, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Davor Ivo Stier, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Geoffrey Van Orden, Sir Graham Watson, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jörg Leichtfried, Doris Pack, Sampo Terho, Janusz Władysław Zemke
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ivari Padar, Dubravka Šuica